

יום ר"ה הוא יום יבבה בכדי לשבר את הדינים

וּבְגִין כִּךְ אִיהוּ יוֹמָא דִּיבְבָא ומשום כך יום ר"ה הוא יום יבבה בכדי

לשבר את הדינים, **וְקִרְבְּנָא אִיהוּ עוֹלָה. אֵיל אַחַד, כְּמָה**

דְּאֶתְמַר, בְּגִין אֵילוֹ דִּי־יִצְחָק ומקריבים בו קרבן לעולה, איל אחד שהוא

כנגד אילו של יצחק שזכותו תעמוד ותגן עלינו בר"ה. **וְשִׁעִיר עֲזִים אַחַד**

לְחֻטָּאת, שׁוֹחַד לְסַמָּאֵל לְכַפֶּרָה (לְתַבְרָא) אֲנַפּוּי, בְּהֵהוּא

בְּכִיָּה דְאִיהוּ בְּכִי בְּהֵאֵי יוֹמָא, פִּיּוֹן דְּחָמֵי דְלֹא אֶתְעַבִּיד

רְעוּתִיָּה, וְהָא לְמַגְנָא צַד עֵידָה. כְּמָה דְאֶתְמַר ושעיר עיזים

אחד לחטאת הוא סוד השוחד שאנו משחדים את הסמאל בכדי לכפר את פניו על הבכיה

שהוא בכה באותו היום, מאחר שהוא רואה שלא נעשה רצונו ולחינם הוא צד את ציד

עוונותיהם וכמו שלמדנו. **כְּגוֹנוֹנָא דָּא יוֹמָא דְכַפּוּרִי, וְהָא כְּתִיב**

בְּפָרְשֵׁת אָמַר כי הוא כדוגמת השעיר לעזאזל שנותנים לו ביוה"כ [תנן] וכמו

שביארנו לעיל בפרשת אמור דף ק"א ע"ב.

אור הרשב"י

הכפורים שלא לבטל את ישראל שלא יקריבו את קרבנם, שנאמר גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל, גורלו של הב"ה לקרבן עולה וגורלו של עזאזל שעיר חטאת, וכל עונותיהם של ישראל עליו, שני' ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה.

[תנן] כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר פרק מ"ה אמ' סמאל לפני הב"ה רבון כל העולמים על כל אומות העולם נתת לי רשות ועל ישראל אין אתה נותן לי, אמר לו הרי יש לך רשות עליהם ביום הכפורים אם יש להם הטא, ואם לאו אין לך רשות עליהם, לפי' נותנין לו שוחד ביום

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

???

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם וָגו'. (במדבר כט) רַבִּי אֲבָא פָּתַח לְבָאֵר אֶת
 מִשְׁכָּב, (בראשית ח) וַתִּנַּח הַתְּבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
 וָגו' וְאָמַר רַבִּי אֲבָא. תָּא חָזִי, כָּל הַיּוֹמִין, אֲזִילַת אִימָא עַל
 בְּנֵיֵיא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט סְטָרָא אַחְרָא עֲלֵיהוּ, וּבְגִין
 לְשִׁזְבָא לֹון בָּא וְרָאָה שְׂכַל אוֹתָם הַיָּמִים מִר"ה עַד סוּכוֹת הוֹלְכַת אַמְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּכַדִּי לְשִׁמּוֹר אֶת בְּנִיָּה, וְעֵי"כ לֹא יִשְׁלוּט בְּהֵם הַסְט"א וְהֵם יִנְצְלוּ מִיָּדוֹ.
 פִּיּוֹן דְּאַשְׁתְּזִיבוּ בְּנִהָא, וְהָא יִתְבִּין בְּסִפּוֹת, מִתְנַטְרִין
 בְּנִטְוָרָא וּמֵאַחַר שְׁבִינָה יִשְׂרָאֵל נִינְצְלוּ וְהֵם יוֹשְׁבִים בְּסוּכוֹת אִז הֵם מִשְׁמַרְתָּם בְּשִׁמְרִיהָ
 הַעֲלִינָה שֶׁל צֵלָא דְמַהִימְנוּתָא. יוֹמָא קְדָמָא, וְיוֹמָא תְּנִינָא, פְּקֻדַת
 לֹון לְיִשְׂרָאֵל, לְמַעַבְד סְעוּדַתָּא לְמִמְנָן דְּשָׂאֵר עַמִּין,
 וְאַיְהִי לָא שְׂרִיא תַפָּן וְהֵנָּה בְּיוֹם הַרְאִשׁוֹן וְהַשְּׁנִי שֶׁל סוּכוֹת הִיא מִצְוּוּהָ אֶת
 יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְשִׁבְעִים שָׂרִים הַמְמוּנִים עַל שִׁבְעִים אוֹמוֹת, אַמְנָם אִז הַשְּׂכִינָה עֲדִיין
 לֹא שׁוּרָה עַל הַשָּׂרִים הַמְמוּנִים (רמ"ק). מְיוֹמָא תְּלִיתָא, דְּאַיְהוּ י"ז
 לַחֲדָשׁ, שְׂרִיאַת לְמִשְׁרֵי עֲלֵיהוּ וּמַהִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל סוּכוֹת שְׁהוּא י"ז
 לַחֲדָשׁ תְּשֵׁרִי הִיא מִתְחִילָה לְשִׁרְוֹת עַל הַשָּׂרִים. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, וַתִּנַּח
 הַתְּבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ עַל
 הָרִי אֲרָרַט, טוֹרִין דְּכָל לְוֹטִין וּמְרַדִּין [תמא] שְׂרָאֵן

אור הרשב"י

[תמא] הרמ"ק גורם ומאריך.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּנֵי יִיְהוָה כי זהו מש"כ ותנח התבה וגו' דהיינו שבי"ז תשרי השכינה הנקראת תיבה היא מתחילה לשרות על השרים הנקראים ההרים שכל הקללות והמארות שורות בתוכם שהם ממונים על שבעים אומות, דהיינו שהחיצונים שורים ונקשרים בהרים אבל ההרים עצמם יש להם שורש בקדושה ועל זה השורש השכינה שורה (רמ"ק).

מיום השלישי והלאה הולך וגורע בסוד והמים היו הלוך וחסור

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹמָא קַדְמָאָה דְחַג, לָא שְׂרִיא עֲלֵיהוּ, וְלֹא יוֹמָא תְּנַיִנָא, אֶלָּא יוֹמָא תְּלִיתָאָה,

דְּאוּסִיף וְגַרְע שְׂרִיא עֲלֵיהוּ ואמר רבי אלעזר שהטעם שהיא לא שורה

עליהם ביום הראשון וביום השני, אלא רק ביום השלישי היא שורה עליהם, הוא בגלל

שהיום השלישי הוא מוסיף וגורע ומשום כך רק אז היא שורה עליהם, **אוּסִיף**

אֶתְוּוּן, וְגַרְע קַרְבְּנִין. דְּכַתִּיב עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר וְגו'. **וְהָכִי**

אֶתְחַזִּי לְרַע עֵין כי הנה ביום השלישי הוסיף הכתוב אותיות וגרע קרבנות, דהיינו

שהכתוב הוסיף אותיות ואמר 'עשתי' עשר בד' אותיות במקום 'אחד' עשר בג' אותיות, והוא

גרע קרבנות שביום זה מקריבים י"א קרבנות ולא י"ג וי"ב כמו ביום הראשון והשני, כי כך

הוא הדבר בסט"א שהיא רעת עיין, כי גם התוספת שבה היא חסרון, **בְּגִין דְּיוֹמָא**

קַדְמָאָה וְיוֹמָא תְּנַיִנָא חֲדוּה דְּבִנְהָא, וְאִינוּן מְפֻלְגִי

עֲדָאן לֹון כי הנה ביום הראשון והשני הוא שמחת ישראל שהם בני השכינה, והם

מחלקים מהעידון והשפע שלהם לשרים הממונים, ולכן עדין השכינה לא שורה על השרים

הממונים כי עדין לא נתעוררו החיצונים, ולכן השכינה לא שורה עליהם להכניעם.

מִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה וּלְהֶלְאָה, דְּאִיהִי שְׂרִיא עֲלֵייהוּ, מַה
 קְתִיב. (בראשית ח) וְהַמִּים הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ
 הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירֵי בְּאַחַד לְחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים וּרְק

מהיום השלישי והלאה שהם מתעוררים מאחר שהתווסף בהם אות, אז היא שורה עליהם
 בכדי להכניעם, כי אז הוא סוד והמים וגו'. (דף רנ"ט ע"א) וְהַמִּים הָיוּ הַלּוֹךְ
 וְחָסוּר, אֵלֶיךָ קָרְבָּנִין, דְּאֵזְלִין וּמַתְּמַעְטִין. וּבְכַּהֲנֵי דְּאֵינֻן
 מַתְּמַעְטִין, הֵכִי נָמִי אֶתְמַעַט טוֹבָא דְּלַהֲוֹן כִּי הִנֵּה מִשְׁכַּב זְהַמִּים
 הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוּר, הוּא סוּד שְׁבַעִים פְּרֵי חֲחַג שְׁהֵם מַתְּמַעְטִים וְהוֹלְכִים, וּבִזְהָ כְּמוֹ
 שְׁקוֹרְבָנוּתֵיהֶם מַתְּמַעְטִים כִּךְ מַתְּמַעַט שְׁפַעַם וְהֵם נִכְנָעִים לְיִשְׂרָאֵל.

רשב"י מסביר שביום השני התחילו להיראות המים ולכן רק מהיום השלישי
 השכינה שורה על ממוני אומות העולם

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר, תָּא חַזִּי, מִיּוֹמָא תְּנִינָא
 שְׂרִיאָה מִיָּא לְאַתְחֹזְאָה אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בְּנוֹ, בָּא וְרָאָה

כי הנה מהיום השני ניסוך המים התחילו להיראות ולהירמוז בתורה שצריך לנסך מים בכל
 ימי החג [תמב], בֵּינֵן דְּשְׂרִיאָה מִיָּם, מִיּוֹמָא תְּלִיתָאָה אִיהִי
 שְׂרַת עֲלֵייהוּ וּמִכִּיּוֹן שְׁהַתְּחִילוּ הַמִּים לְהִירָאוֹת בְּיוֹם הַשְּׁנַי שְׁבוּ נִיכַר מִיעוּט הַשְּׁפַע

אור הרשב"י

[תמב] כדאיתא בתענית דף ב' עמוד ב' בשביעי כמשפטם - הרי מ"ם יו"ד מ"ם, הרי
 דתניא, רבי יהודה בן בתירה אומר: נאמר כאן מים. מכאן רמז לניסוך המים מן
 בשני ונסכיהם ונאמר בששי ונסכיה ונאמר התורה.

הלימוד היומי